

Łódź, dnia 28.03.2022 r.

Dot. RN-BM/202/2022

Sz. Pani Prof. Agnieszka Hałoń
Przewodnicząca Rady Dyscypliny Nauki Medyczne
Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Olgi Loski
pt. Biochemiczna diagnostyka nagłych zgonów sercowych

Na podstawie uchwały Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu z dnia 20 stycznia 2022 r. oraz umowy z dnia 4 lutego 2022 r. dokonałem recenzji rozprawy doktorskiej mgr Olgi Loski pt. Biochemiczna diagnostyka nagłych zgonów sercowych.

Przedstawiona mi do oceny rozprawa jest monografią o typowym układzie składającą się ze wstępu, celu badania z głównymi hipotezami badawczymi, materiału i metody, wyników, omówienia wyników i dyskusji, wniosków i piśmiennictwa.

Temat podjęty przez doktorantkę jest interesujący i nie był jak dotąd całościowo opracowany z punktu widzenia medycyny sądowej. Oczywiście były prowadzone badania kliniczne i tu temat jest dobrze znany. Były też próby przeniesienia tej wiedzy na diagnostykę sekcijną, ale jedynie wycinkowe i o niejednoznacznych wynikach. Natomiast doktorantka podjęła udaną próbę odpowiedzi na szersze pytanie, czy tego typu badania biochemiczne dadzą się zastosować wprost w diagnostyce sekcyjnej? Odpowiedź jest negatywna. Ucina to dalszą dyskusję z tym temacie, ale przez to otwiera nową drogę. Otóż sprawdzone przez doktorantkę parametry biochemiczne mogą okazać się przydatne także w medycynie sądowej, ale dopiero po opracowaniu właściwych dla medycyny sądowej metod, a nie po prostym przeniesieniu metod klinicznych. I to jest największą zaletą tej pracy.

Merytorycznie oceniam pracę wysoko. Tematyka podjętej problematyki badawczej jest trafna i oryginalna, a medycyna sądowa oczekiwała na takie opracowanie. Praca jest napisana dobrym językiem, prawie bez błędów językowych. Metodyka jest właściwa, a cytowana literatura trafnie dobrana, choć mogłoby być więcej prac medyczo-sądowych, a nie klinicznych. Założenia i hipotezy zostały dobrane właściwie, metody badawcze wybrano we właściwy sposób i umiejętnie je zastosowano. Układ pracy jest typowy dla prac medycznych, rozdziały są standardowe. Wnioski końcowe wynikają z przeprowadzonych badań.

Do pracy mam kilka uwag, które nie wpływają jednak na całościową dobrą ocenę pracy:

1. Na stronie 8 i również dalej doktorantka użyła słowa „denat” w rozumieniu „osoby zmarłej”. Nie jest to właściwe, gdyż znaczenie słowa „denat” jest węższe, oznacza ono osobę zmarłą w okolicznościach, które budzą podejrzenie śmierci gwałtownej.
2. Na stronie 10 znajduje się zdanie „Współczesna medycyna sądowa zaleca prowadzenie szczegółowej diagnostyki nagłych zgonów sercowych również z wykorzystaniem badań genetycznych oraz immunohistochemicznych.” Nie jest to prawda. Są to póki co metody dodatkowe, mało kiedy stosowane w praktyce.
3. Na stronie 12 znajduje się zdjęcie preparatu mikroskopowego. Nie rozumiem po co? Praca nie dotyczy przecież badań mikroskopowych.
4. Na stronie 18 znajduje się zdanie „Najważniejszymi ograniczeniami szerokiego rozpowszechnienia...”. Jest to prawda, która jednak wskazuje na duże wyzwanie stojące przed doktorantką przy takim wyborze tematu rozprawy.
5. Na stronie 21 znajduje się odesłanie do ryc. 7, co jest omyłką, powinno być do ryc. 3. Rycina ta znajduje się na tej stronie, nie jest jednak dobrze opisana, nie bardzo wiadomo co przedstawiają kolejne z pięciu kolorowych słupków.
6. W rozdziale „Troponiny sercowe”, strona 20-22, tylko jedna cytowana publikacja dotyczy diagnostyki sekcyjnej, reszta jest kliniczna. Ponieważ praca dotyczy diagnostyki sekcyjnej to właśnie ta kwestia powinna być szeroko omówiona, a nie tylko wspomniana, że „w dalszym ciągu badane są...”, czy „a także ustalana jest wartość decyzyjna...”. W rozdziałach „CK MB mass”, strona 22-23 „Kopeptyna”, strona 23-24 i „H-FABP”, strona 24, jest podobnie.

Rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595 ze zm).

Katedra i Zakład Medycyny Sportowej
Uniwersytetu Medycznego w Łodzi
prof. zw. dr hab. n. med. Jarosław Berent

